

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v **právnej veci prejednávania dedičstva po poručiťke M. B.** rod. Č., narodenej X. a zomrelej X., vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 26 D 2660/2006, o dovolaní dedičov, P. B., bývajúceho v P., A. B. bývajúcej v P. a Ľ. B., bývajúceho v P., zastúpených JUDr. P. M., advokátom v P., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. júna 2008 sp.zn. 3 CoD 3/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Náhradu trov dovolacieho konania účastníkom nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Osvedčením o dedičstve z 21. mája 2007, č.k. 26 D 2660/2006-40, D not 6/2007 vydaným notárkou JUDr. I. A., ako súdnou komisárkou so sídlom v P. bolo osvedčené dedičstvo po poručiťke M. B. rod. Č., narodenej X. a zomrelej X.. Predmetom osvedčenia bola dohoda dedičov o dedičstve, podľa ktorej v osvedčení špecifikované nehnuteľnosti nadobudol syn poručiťky A. B. s povinnosťou vyplatiť ustupujúcich spoludedičov z ich zákonného dedičského podielu v prípade predaja nehnuteľností. Okrem nehnuteľností boli dedené aj akcie investované v prvej vlne kupónovej privatizácie, ktoré tiež nadobudol A.B., bez povinnosti výplaty ustupujúcim spoludedičom (F. B., P. B., A. B. a Ľ. B. – pozn. dovolacieho súdu).

Krajský súd v Prešove na odvolanie dedičov P. B., A. B. a Ľ. B. uznesením z 27. júna 2008 sp.zn. 3 CoD 3/2008 odvolanie (ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné) odmietol. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie dedičia P. B., A. B. a Ľ. B., žiadali ho zrušiť a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p. (v dovolaní je nesprávne uvedený ods. 1 – pozn. dovolacieho súdu), pričom za “inú vadu“ považovali nedoručenie osvedčenia o dedičstve do ich rúk, nezistenie majetku strýka (A. B.), ktorý mu darovala babka (poručiiteľka) počas jej života – pre jeho odpočet z dedičského podielu, nesprávne ocenenie majetku ich babky notárkou a dohody medzi strýkom A. B. a notárkou JUDr. I. A., čo všetko malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou

z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vady konania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. však dovolateľmi namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Pokiaľ dovolatelia svoje dovolanie odôvodnili tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je totiž v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd účastníkom konania nepriznal s tým, že dovolatelia, ktorí v konaní úspech nemali, na ich náhradu právo nemajú a ostatní účastníci, ktorým by podľa výsledku konania právo na náhradu trov tohto konania vzniklo, návrh na rozhodnutie o trovách nepodali.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

